

Skatteministeriet

22. marts 2023
J.nr. 2023 - 2148

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 64 af 23. februar 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Jeppe Bruus

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes bekræfte, at Skatteministeriet på eget initiativ allerede i 2001 forsøgte at få ophævet momsfrigagelsen for undervisning i legemsøvelser for privatejede motionscentre.

Svar

Spørgsmålet relaterer sig til borgerforslag B 10, hvor det foreslås, at undervisning fortsat fritages for moms. Med undervisning menes eksempelvis træning, yoga, musik, håndarbejde, madlavning m.m. Borgerforslaget er affødt af Skattestyrelsens udkast til styresignal om en indskrænkelse af momsfrigagelsen for undervisning.

Jeg vil gerne indledningsvis bemærke, at hverken den forrige eller den nuværende regering har noget ønske om at lægge moms på undervisning i fitnesscentre eller anden undervisning.

Den danske momslovgivning er imidlertid baseret på fælles EU-momsregler, og Danmark og de øvrige EU-lande er forpligtet til at indrette sig efter EU-lovgivningen, herunder den af EU-Domstolen fastlagte praksis. Skatteforvaltningen følger løbende op på EU-domme, hvilket kan nødvendiggøre en ændring eller justering af den eksisterende nationale administrative praksis, og i nærværende tilfælde har EU-Domstolen afsagt en række domme, der vedrører fortolkningen af momsdirektivets undervisningsfrigagelse.

I forhold til det konkrete spørgsmål har jeg indhentet nedenstående bidrag fra Skattestyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

”Skattestyrelsen er ikke bekendt med, hvorvidt Skatteministeriet i 2001 på eget initiativ skulle have taget skridt til at ophæve momsfrigagelsen for undervisning i legemsøvelser for privatejede motionscentre.

Med spørgsmålet tænkes muligvis på den ændring af momsloven, der blev vedtaget i år 2000, hvor der blev indført et krav om, at momsfrigagelsen af amatørsport forudsætter, at virksomheden ikke drives med gevinst for øje. Kravet fremgik dengang af momsdirektivet, men ikke af momsloven. I to sager mod bowlingcentre, der blev drevet med gevinst for øje, fastslog landsretten, at der ikke var hjemmel i den dagældende momslov til at begrænse momsfrigagelsen af amatørsport til virksomheder, som ikke blev drevet med gevinst for øje. På den baggrund blev momsloven ændret ved lov nr. 189 af 22. marts 2000 om ændring af lov om merværdiafgift, så kravet om, at amatørsport ikke må drives med gevinst for øje for at være omfattet af momsfrigagelsen, fremgik af lovens ordlyd.

Sideløbende verserede en tredje sag, hvor et motionscenter var blevet nægtet momsfrigagelse efter undervisningsfrigagelsen. Med baggrund i dommene i sagerne vedrørende bowlingcentre tog Skatteministeriet imidlertid bekræftende til genmæle og anerkendte, at motionscenteret i stedet havde krav på momsfrigagelse efter bestemmelsen om amatørsport indtil den ovenfor omtalte ændring af momsloven i år 2000. Landsretten fastslog dog i sagens hovedspørgsmål, at motionscenterets ydelser ikke kunne anses for

undervisning i legemsøvelser, da ydelserne ikke indeholdt et tilstrækkeligt element af undervisning. Herved blev motionscenterets ydelser anset for momspligtige fra lovændringens ikrafttræden.”